

”חיים פעם אחת”

מונודרמה מאת אייל נחמיאס

Q – מוסיקת פאון + פתיח מוקלט

שאלות לקהל

למי יש חברה? יש לך חברה? כמה זמן אתם יחד? איך קוראים לה? מתגעגע אליה? מה אתה מסמס לה? ערה? שתלך לישון... תכבו, תכבו... מישהו מכיר איזה בדיחה טובה...

תמונה ראשונה

(דניאל, בת 18, יושבת על ספסל ומחכה, נראה כאילו מולה יושב מישהו, היא מחפשת לדבר עם מישהו מרוב בדידות)

מכיר בדיחות פילים? איך מכניסים ארבעה פילים לפולקסווגן? שניים קדימה ושניים אחורה. מי נוהג? זה שיש לו רשיון. איך יודעים שהפילים בבית? הפולקסווגן למטה. חבר שלי לימד אותי. אני לא חושבת שהכרתי כל-כך הרבה בדיחות עד שפגשתי אותו... בעיקר על זוגיות... כמו זאת : איזה בעל אחד ואישתו עוצרים מונית. שואל הבעל את הנהג מונית : תגיד כמה זה מפה לחיפה? עשרים שקל. ועם אישתי כמה זה? גם עשרים שקל. אז הבעל אומר לאישתו : אמרתי לך שאת לא שווה גרוש. ... האמת אני לא בטוחה שאני מספרת את זה כמוהו... יש גם בדיחה אחת שהוא סיפר לי כשהיינו – 3.8.2009 - בחיים אני לא אשכח את התאריך הזה בדרך חזרה הביתה, ממסיבת הגיוס של אורלי : בחור אחד שואל את חברה שלו : תתחתני איתי? היא אומרת כן בשמחה ואז הבחור שותק. אז החברה שלו שואלת אותו : אין לך עוד משהו לאמר? והבחור אומר לה ...

נתי, החבר שלי, הוריד במסיבה איזה שתי כוסות בירה וודקות וצייסרים.. טוב.. הוא נהג במהירות מטורפת.. איזה מאה ארבעים... התקרבונו לצומת מרומזרת, האור עמד להתחלף ואני רק אמרתי שיאט כי זה עוד מעט אדום.. ונתי, חבר שלי אמר לי : יאללה, תירגע, תשמעי בדיחה.. ואז הבחור אומר לה... זה היה המשפט האחרון של נתי שהצלחתי לשמוע לפני התאונה... ואז הבחור אומר לה.. את הסוף של הבדיחה לא שמעתי...

Q – קטע אפל – 20 שניות

תמונה שניה

שנתיים לפני, אני בכיתה י', ונתי בסוף י"ב, שתיים בלילה, חזרנו מליין מטורף בתל אביב, ונתי הוריד אותי בפתח הבניין ועוד דאג ללוות אותי עד הדלת כולל נשיקת פרידה לוחטת ואני ידעתי שכל הבית כבר ישן, אז פתחתי את הדלת בזהירות וגיליתי את אבא ואימא שלי יושבים בסלון. "הכל בסדר?" שאלתי. "קרה משהו? למה אתם ערים?" אימא שלי רק שתקה והסתכלה על אבא שלי:

אבא

את יודעת מה השעה? אמרת שאת חוזרת בשתיים עשרה וחצי...

"כן...נסחפנו קצת עם הזמן.. לא התכוונתי שתדאגו..."

אבא

אנחנו ביקשנו ממך לחזור בשתיים עשרה וחצי.
לא בשתיים. נתי הוא נהג חדש וצעיר, וכשאת חוזרת
בשתיים, מה אני אמור לחשוב? ולחברה הצעירים
יש נטייה לנהוג תחת השפעת אלכוהול ולעשות שטויות
על הכביש שאחר כך משלמים עליהם ביוקר... אז כשאני
מבקש ממך לחזור בשתיים עשרה וחצי אל תחזרי לי בשתיים...

"כן", אמרתי לו, "אתה צודק, אבל אתה יודע שלא הייתי עולה איתו באוטו אם הייתי יודעת
שהוא שתה משהו.. אני לא עד כדי מטומטמת ואני שונאת שאתה חושב שאני כזאת.. אני לא ילדה
קטנה"

אבא

סליחה גברת צעירה, את כן ילדה עדיין,
ואני לא עובד כל-כך קשה ומגדל אותך כדי
שתלכי לי באיזה תאונה טיפשית... את יודעת
שאני מאוד אוהב את נתי, אבל עם כל הכבוד,
בחור צעיר שרק עכשיו קיבל רשיון, וכל מה שיש לו בראש זה
לעשות עלייך רושם - להיות אחראי לילדה בכיתה י',
זה גדול עליו בכמה מספרים.

' זה גדול עליו בכמה מספרים', -זה המשפט של אבא שלי. כל פעם שאבא שלי רוצה להגיד למישהו
מה לעשות ואיך לחיות, מגיע המשפט הזה. טוב, זה בגלל שיש לו רשת חנויות נעליים. כשנתי ואני
רק התחלנו לצאת, ואבא שלי ראה איך הבת שלו האהובה נלקחת ע"י מישהו אחר הוא לא הפסיק
להגיד שאני "גדולה עליו בכמה מספרים" – למרות שנתי גדול ממני בשנתיים - אבל אחרי שעבר
איזה זמן אבא ונתי קצת יותר התקרבו, שמעתי את אבא אומר לאימא שנתי "מתאים לי בול".
אגב, אימא שלי היא מורה לביולוגיה. בגלל זה כל משפט שני שלה מתחיל עם: 'זה טבעי'.

אימא

זה טבעי, דניאל, שתירצו לנסוע ולבלות, כי זה מה שעושים בגיל שלכם, אבל אנחנו יושבים כאן ומחכים לך כי איכפת לנו, ואתם לא תמיד מודעים להשלכות של השתייה ולא תמיד אתם נותנים דין וחשבון לעצמכם. אני מבקשת שתיקחי בחשבון שההורים שלך דואגים לך וכשהם מבקשים ממך לחזור בשתיים עשרה וחצי זה לא מפני –

בקטע הזה כבר ממש איבדתי את הסבלנות. "טוב... בסדר... ניקח מונית... נלך ברגל... לא נצא בכלל, יותר טוב?! ניסגר בבית. אלה החיים שלי – אולי תתנו לי לעשות איתם מה שאני רוצה?! אולי תפסיקו להתערבב לי בכל דבר. אני יודעת לשמור על עצמי טוב מאוד. וגם נתי. וחוף מזה, שממש בקרוב הוא מתגייס לקרבי, ואנחנו בקושי נתראה, אז תנו קצת אוויר." קמתי והלכתי לחדר שלי וטרקתי את הדלת. שמעתי את אבא שלי קורא לי לחזור מייד ואימא שלי מנסה להרגיע אותו:

אימא

"דוד, זה טבעי, גם לך היה רשיון בגיל הזה, אני זוכרת את הפעם הזאת שבאת לקחת אותי..."

"כן", אמר אבא, "אבל אנחנו היינו דור אחר לגמרי, אלה נוהגים כמו פסיכים.. רשיון נהיגה צריך לתת בגיל 21, בגיל 18 זה גדול עליהם בכמה מספרים."

לפני שנרדמתי חשבתי רק על דבר אחד : איזה כיף שלחבר לי יש רשיון.

תמונה שלישית Q – מעבר ממולאן רוז'

אז בטח אתם רוצים לדעת איך התחיל כל העניין ביני לבין נתי? אורלי – החברה הכי טובה שלי, הכל באשמתה. אורלי ממש משלימה אותי. היא מקושרת לכל המסיבות הכי שוות. מכירה את כל הפאבים בתל-אביב וכל בתי הקפה הכי טובים. אם היא הייתה פה הייתם יכולים לשאול אותה אבל עוד פעם השאירו אותה שבת. נו אורלי, אני יודעת מה היא עשתה הפעם.. שלא תבינו לא נכון, היא תלמידה טובה, כמוני – אנחנו היחידות שהוציאנו בבגרות בלשון מאה. אבל מה שאני הכי אוהבת אצלה זה שהיא יודעת לתפוס אותי כל פעם שאני מתלבטת על כל מיני דברים או נכנסת למצב רוח – היא לא כמוני, מחשבת חישובים, עושה רשימות בעד ונגד, חפרנית, אצלה זה פשוט : **סוף Q מעבר**

"דניאל, דניאל, דניאל! די לחפור, חיים פעם אחת וצריך לנצל את זה עד הסוף!!!"

כל-כך הרבה פעמים היא גררה אותי לעשות דברים שבחיים לא חלמתי לעשות. ישבנו בים כל הלילה עד הזריחה. נסענו בקיץ "רק שתינו" לאילת לבד. דווקא להורים שלי זה לא הפריע. כל זמן שזה עם אורלי. מהיסודי אנחנו יחד. מרפסת מול מרפסת. בקיצור, אני ונתי, כן....כיתה י', הייתי לחוצה בגלל המתכונת במתמטיקה ואורלי הופיעה בדיוק בזמן :

אורלי

דניאל, דניאל, את לא מבינה, דורון הזמין ליום שישי למסיבה של ה-י"בניקים בבית שלו.

אורלי הייתה דלוקה חזק על דורון - החבר הכי טוב של נתי. דורון ונתי כמו אחים.

אורלי

נתי יהיה שם... טוב בסדר, אני יודעת שאת חושבת שאין לך סיכוי איתו, ושכל הבנות של השכבה מתות עליו.. בלה בלה בלה...אבל מה רע לפנטז. חוץ מזה חיים פעם אחת וצריך לנצל כל רגע – אז יאללה תשתחררי.

הבנתם? אם אורלי לא הייתה גוררת אותי למסיבה – לא היינו אני ונתי יחד. אני ונתי...

תמונה רביעית

בכניסה למסיבה של דורון אורלי עצרה אותי רגע והסתכלה עלי. "מה, מה קרה?". "את מהממת, מ-ה-מ-ת! ואם נתי לא יראה שאת כזאת אז תסלחי לי – מדובר באימא של העיוורים.."" טוב טוב, יאללה" אמרתי "אולי נלך?" **Q מוסיקה מסיבה עמום-קצבית שקטה שהולכת ומתגברת לקראת הריקוד** כשנכנסנו כבר היו שם כל-כך הרבה אנשים שרקדו, השתוללו, שתו. ובאוור ריחף משהו של ... התחלה חדשה. דורון עמד בכניסה וחילק פונץ' מלא אלכוהול ופרות ולידו עמד ... נתי ועזר לו. איך שאורלי ראתה את דורון היא נתלתה עליו ולחשה לו משהו שלא שמעתי והוא רק אמר לה: "בסדר, בסדר... תזרמי". ושניהם הסתכלו עלי צוחקים. אני לעומת זאת עמדתי שם מול נתי, מחייכת ורוצה לקבור את עצמי.. ונתי פתאום אומר לי:

נתי

היי דניאל, איזה קטע שבאת... בדיוק פגשתי היום את אח שלך ... הוא בדיוק ירד מהאוטובוס, אמרתי לו שיבוא למסיבה אבל הוא היה גמור לגמרי מהפעילות המבצעית ואמר לי שלא נראה כי הוא חייב להשלים שעות שינה... ואולי הוא הולך עם חברים לסטנד אפ בתל אביב .. דיברנו קצת על הצבא.. סיפר לי כמה דברים... מה המצב? מגניב שבאת... רוצה פונץ'?

"בטח" אמרתי ומרוב התרגשות שתיתי את הפונץ' כל-כך מהר. "לאט" אמר נתי וחייך, "תיהני מזה. עוד?" הדיגיגי ניגן סט פסיכי ואני רקדתי כמו שלא רקדתי הרבה זמן. מדהים מה ששתי כוסות פונץ' יכולות לעשות...

Q – מוסיקה מסיבה בפנים

רקדתי כאילו אין מחר, בהתחלה לבד אחר כך עם אורלי, ושוב לבד ומסביב נהיו ערמות של בקבוקי בירה, וודקה, ויסקי, רד בול... [כאילו איזה לחץ של הרבה זמן ביקש פורקן והשתחרר בבת אחת], ובתוך כל המהומה הזאת קלטתי פתאום את נתי רוקד מאחורי, ואני העפתי אליו מבט מחייך, הסתובבתי אליו והפסקתי לרקוד "למה הפסקת? תמשיכי" קרא נתי, "סתם... חושבת" אמרתי, "מה יש לחשוב? תרקדי" ...ומאותו רגע לא ראינו אף אחד, חוץ משנינו... רק משנינו... "את רוקדת - מדהים", " מגיל 5 " צעקתי, "ואני חשבתי שאת רק מצטיינת בפיזיקה", צחק, "גם זה פיזיקה" ושנינו צחקנו. והוא רקד והמשיך להסתכל עלי.. "מה?" שאלתי במבוכה ממבטו, "כלום, סתם... שתיתי הרבה.. רוצה לצאת החוצה?"

Q (המוסיקה של המסיבה פוסקת, דניאל מתיישבת)

תפסנו פינה שקטה בחצר

נתי

זה קטע שאנחנו מדברים... כאילו תמיד ראיתי אותך מרחוק
ורצייתי לגשת אבל נראית לי כזאת תלמידה טובה כזאת, קצת מתנשאת..

"כן" צחקתי, "ואני חשבת אותך דבר עליך.."

הוא סיפר שהוא מתגייס בקרוב ומתאמן בטירוף, רץ שלוש פעמים בשבוע עשרה קילומטר, כי הוא רוצה להגיע ליחידה מובחרת – כי דוד שלו שירת שם ואבא שלו שירת שם, ולא רק בחוץ הוא רץ אלא גם בין החדרים בבית כי חבל על הזמן, ושליד המיטה מונח הספר על המבצעים של היחידה וכל לילה הוא קורא פרק או שניים, ונתי אמר שאין מצב שהוא לא יגיע ליחידה ושם הכל ילך כמו שצריך. הוא מתכוון להגיע לקצונה והשמיים הם הגבול... וגילינו ששנינו אוהבים לקרוא ואוהבים ים וגילינו ששנינו אוהבים את שלמה ארצי ואת אייל גולן.. וסושי... וחמוס... ו... ושגם אני אוהבת לרוץ ונתי הציע לי להצטרף "למרות שאין מצב שאת רצה את כל העשר..."
"חכה תראה" אמרתי... "תאמיני לי אני יודע אני אומר".." חכה ותראה"..

ומתוך הבית שמענו פתאום שיר

(Q - "צליל מיתר" של אייל גולן נשמע)

"וואי, זה השיר הכי אהוב עלי.. מכירה?" "אתה צוחק עלי? אני מתה עליו.. חולה עליו",
הוא ליווה אותי הביתה וליד הדלת שאל אם אני רוצה לבוא איתו מחר לים.

נתי

אז מחר בתשע, כן? אני בא לקחת אותך. יש לי רשיון כבר חודשיים,
ולפני שבוע גמרתי עם המלווה, ככה שאני חופשי כמו ציפור..
היה מלא בירות, בטח אורלי ודורון יבואו, בתשע, כן?

הסתכלנו אחד על השני והתנשקנו ואני ידעתי שאבוד לי.... Q – סוף "צליל מיתר"

בקיצור, אם אורלי לא הייתה גוררת אותי למסיבה – לא היינו אני ונתי יחד.
אם לא מסיבת הגיוס של אורלי, שנתיים אחר-כך, ב – 3.8.2009 לא הייתי יושבת כאן, ומחפשת
איך לצאת מכל הסרט הזה.. לא שאני מאשימה אותה. זו הייתה האחריות שלי.. כלומר שלו.. אבל
גם שלי..

[אז איך זה להיות חברה של בחור בן 18 עם רשיון?] (דניאל מרכיבה משקפי שמש)
 כשלחבר שלך יש רשיון ואת רק בכיתה י' זה אחד הדברים הכי שווים, את לא צריכה לנסוע באוטובוס אחרי בית ספר עם כל הציוד, כי הוא בא לאסוף אותך, את נכנסת לאוטו, חלונות פתוחים, מוסיקה בפול ווליום, (המוסיקה הקצבית חוזרת ואיתה קולות נהיגה מטורפת של מכונית) מסתובבים בעיר בשמש, לא תלויים באף אחד, חופש, פתאום את מרגישה עצמאות... ואפשר לצאת בלילה עם האוטו, לא למקומות הקרובים, לנסוע לתל אביב או להרצליה, אבל זה גם קצת מפחיד כי וכשאני אומרת לו שלא יעשה שטויות על הכביש הוא כאילו נהיה עצבני עלי ויורד עלי על זה שאני כבדה... ואני אומרת לעצמי.. מה יש לך דניאל... תסמכי עליו... תירגעי ותסמכי עליו... יהיה בסדר... (סוף Q)

תמונה שישית Q – כינור לירי

בכל אופן, נתי ואני נהיינו זוג ואני הייתי מאוהבת לגמרי...
 נתי נהיה היה החבר הכי טוב שלי. יותר מאורלי. בהתחלה, כמו כולם נסחפנו... בילינו שעות יחד, ישנו אחד אצל השני, התבודדנו בהפסקות בבית הספר – דביקים כאלו...
 להורים שלי היה קצת קשה בהתחלה. אבא שלי הרגיש, שאני כבר לא שייכת לו אלא לאחר.
 אימא שלי, יותר הבינה.... (סוף Q)

אבא

נו באמת חגית, איך אפשר לשלב בין חבר ללימודים?
 הרי זה לא הולך ביחד.. אני אומר לך : זה גדול עליה
 בכמה מספרים.

אימא

זה נכון שהיא בתקופה של מבחנים, אבל זה טבעי,
 דוד, שהם מבליים הרבה זמן ביחד. דניאל ילדה
 אחראית, חוץ מזה תראה, היא לא החסירה אפילו
 ארוחה משפחתית אחת.

אבל מהר מאוד הוקל להם. נתי התגייס והתחיל לצאת רק פעם בשבועיים הביתה, ככה שרוב הדברים הסתכמו בשיחות טלפון (Q-סאונד של הודעת טלפון "יש לך הודעה") ואס.אמ. אסים, באמצע בלילה : "ערה?"
 להם הוקל ואני מתתי מגעגועים. (כותבת הודעה בנייד) "איך היה התרגיל? מקווה שאתה בסדר... מתגעגעת. סמיילי". הייתי מסנג'רת כל מי שאני מכירה שיש לו רשיון כדי לנסוע לבקר אותו בבסיס. אח שלי התחיל לקרוא לי 'הקרציה'.

(Q - סאונד רעשים של יריות)

נתי

לא, התרגיל עוד לא נגמר...
את קולטת!! עשרים קילומטר עם מכשיר קשר על הגב,
גיריקן מיים ביד אחת ואלונקה ביד השנייה... את קולטת?
זה מטורף! חברה קרסו אחרי שני קילומטר אבל אני.. אי אומר לך -
אם לא הייתי מתאמן בקיץ לא היה לי שום סיכוי.. ואת עוד שאלת
למה אני רץ כל-כך הרבה... בקיצור הדיבור עכשיו שאני מקבל לוחם מצטיין..
טוב.. חפרתי...איך יש לך עוד כוח אלי? מקשיבה ? את באה בשבת?

ואני הקשבת, בטח שהקשבת, כי אהבתי אותו יותר מאשר את עצמי. חוץ מזה, אי אפשר היה לא להקשיב לו – היו לו דעות על הכל, והוא היה כל-כך משכנע גם כשהיינו רבים והייתי בטוחה שאני צודקת. אני זוכרת, כשהייתי ב-י"ב, ונכשלתי בטסט ראשון, התקשרתי אליו בוכה לגמרי. הוא היה בדיוק אחרי אימון, גמור לגמרי והוא עשה הכל כדי להרגיע אותי :

נתי

מה קרה לך?! זה הכל שטויות.. מה זה טסט? זה הכל הצגה.
הרי נהיגה היא קטע של ניסיון.. את תעשי את עצמך נהגת –
אז הם יחשבו שאת נהגת. במילא אחרי שיש לך רשיון את
עושה מה שאת רוצה... די, דניאל, תחייכי, תהיי יפה כמו שאת
יודעת ותזכרי שאת גדולה!

לאט לאט, כמו אצל כולם, אחרי פרק ההתלהבות הראשון, למדנו שיש עוד חיים חוץ ממני ונתי.
ואני חושבת שזה בגלל שהרגשנו ביטחון בחברות שלנו...באהבה שלנו... זה לא שלפעמים נתי לא
קינא, כשהוא סגר שבת ואני יצאתי עם אורלי או חברים אחרים -

נתי (בטלפון)

אני מחפש אותך ואת לא עונה לי..
לא, זה מבאס.. את יודעת שאני לבד בבסיס
וצריך לדבר אתך אז תעני...

טוב, הוא לא הבין, החייל המצטיין, איך יש לי חיים בלעדיו...

תמונה שביעית**(Q - "מארש צה"ל")**

אם אפשר היה להוסיף לנתי שם שני בתעודת הזהות הייתי כותבת שם : מצטיין. נתי היה בן מצטיין ואח מצטיין, באליפות בתי הספר בכדורסל הוא זכה בתואר השחקן המצטיין, סיים את התיכון תלמיד מצטיין אבל שנא חוסר צדק ולא פעם היה מסתבך עם מורים בגלל התכונה הזאת שלו ואני פחדתי שגם בצבא הוא יסתבך בגלל התכונה הזאת שלו אבל בצבא זה היה אחרת – את הטירונות הוא סיים חניך מצטיין, ואת הקורס ביחידה המובחרת הוא סיים לוחם מצטיין. אני מתארת לעצמי שאם לא היה קורה מה שקרה נתי היה יכול להיות גם סטודנט מצטיין, איש עסקים מצטיין, אבא מצטיין, בעל מצטיין, סבא מצטיין..... **(סוף Q)** אבל היה משהו שנתי לא הצטיין בו - נתי היה גרוע בלהיות לא מצטיין. טוב אף אחד לא מושלם. רק שאני באותו זמן, כלומר בשנתיים שעברו מאז המסיבה של דורון ועד הלילה ההוא ב- 3.8.2009 - משהו שאני לא ראיתי... אולי לא רציתי לראות...ואם ראיתי – מה כבר יכולתי?...

תמונה שמינית**(Q - "יום הולדת שמח")**

כמו בפעם ההיא שנשענו לצפון. זה היה יום ההולדת שלי ודורון הציע לנתי שבתור הפתעה ייקח אותי לסוף שבוע רומנטי בצימר בצפון כי "בנות מתות על זה", אז כרגיל נתי ארגן את המאזדה מאבא שלו, ביקש ממני לחכות לו ליד הבית וסיפר שדודה שלו הזמינה אותנו להתארח אצלה במושב ואנחנו נשענו למה שהסתבר אחר-כך כסוף שבוע בלתי נשכח בבקתה מבודדת על צלע הר שכלל ארוחה רומנטית, ג'קוזי, יין, נרות, את הנוף המדהים של הגולן נשקף מהחלון... ואת נתי נותן לי צמיד עם ראשי התיבות שלנו ושר שלי יום הולדת שמח ואת 'צליל מיתר'... **(Q - פסנתר של "צליל מיתר")** רק אימא שלי קצת הרסה את האווירה כשהיא התקשרה פתאום :

אימא

אמרת שתתקשרו כשתגיעו. נורא דאגתי. טוב בסדר...
 ורק שנתי ינהג בזהירות ותחזרו הביתה בשלום.
 שינוח לפני אתם יוצאים לדרך ותעשו לי טובה,
 אל תיסעו בחשכה...ושתהיי ערנית, שומעת, דניאל?
 אם את רואה שהוא עייף, תעצרו, שישטוף פנים ותמשיכו..
 עוד חמש דקות, פחות חמש דקות, יאללה מתוקה שלי,
 נסיעה טובה, מזל טוב ואני אוהבת אותך מאוד. תעשו חיים.
 ד"ש מאבא ומסבא וסבתא, הם יבואו מחר ונחגוג לך עם כולם...

(Q - סאונד מכונית לאורך כל הקטע עד ה-Q הבא)

כשחזרנו כבר היה קצת מאוחר. באזור צפת ובאחד מהכבישים האלה שיש בהם רק שני מסלולים, זחלה לפנינו משאית ואי אפשר היה לעקוף אותה או לפחות להבהב לה שתרד לשוליים ותיתן לנו לעבור. "לא נורא" אמרתי לו, "עוד חמש דקות, פחות חמש דקות" אבל נתי נהיה חסר סבלנות והחליט במפתיע לעקוף. "זה מסוכן" אמרתי, "ואסור כי זה פס לבן", אבל הוא לא הקשיב וניסה

לעקוף את המשאית אבל כשיצא לעקיפה ראה מכונית באה מולו וחזר בחזרה. " תהיה סבלן, זה לא עוד הרבה."

נתי

בסדר, בסדר, מה את מבינה בכלל.... יש מיקרים שאם אתה מרגיש שאתה יכול לעקוף – תעקוף, במיוחד בדרך ישרה.. אני נוסע בצבא על בגיפ פתוח בכבישים הרבה יותר גרועים, והכל הולך חלק. יאללה תרגיעי..

המשכנו לנסוע ונתי שוב איבד את הסבלנות ויצא לעקיפה. בחצי הדרך כשכבר ממש היינו מקבילים למשאית הסתבר שאנחנו לפני עיקול. אורות של מכונית הופיעו מולנו ואני ביקשתי מנתי שיחזור לנסוע מאחורי המשאית.

נתי

די דניאל, יהיה בסדר, אל תלחיצי אותי...

(Q - סאונד מכונית מתגבר)

נתי לחץ על דוושת הגז בכל הכוח, המכונית מולנו כבר הייתה ממש קרובה... הנהג הבהב עם האורות, וצרפ.. הייתי בטוחה שאנחנו נתנגש בו , אבל ברגע האחרון נתי עקף את המשאית והמשכנו לנסוע... (סאונד מכונית יורד)
עצרנו בתחנת הדלק הקרובה, והתחלתי לבכות.

דניאל

מה שווה כל היום הולדת הזאת אם היינו נהרגים בגלל השטות הזאת שלך? למה אתה לא מקשיב לי? אתה רואה שזה מפחיד אותי..

נתי חיבק אותי וביקש סליחה והבטיח ש "זה לא יקרה שוב".
אבל חודש אחרי כשחזרנו ממסיבה של חבר של נתי מהיחידה, נתי כנראה שכח את מה שהוא הבטיח לי. (Q – אקשן נסיעה תחרות רייסים) באוטו אחד היינו אנחנו ובמכונית השנייה היו אורלי ודורון וכולנו היינו קצת שיכורים שמחים. עד מחלף מורשה נתי לא עלה על תשעים, אבל אחרי המחלף דורון התחיל להאיץ בנתי ולצעוק לו :

דורון

יאללה אחי, תן גז... מה זה הזחילה הזאת? נגיע ככה מחר הביתה...
תן, תן גז..

אורלי עוד ניסתה להרגיע את דורון, אבל דורון לא ממש הקשיב לאורלי :

דורון

איזה נהג מבאס אתה, דניאל תתכופפי
שלא ייראו עם מי את נוסעת.

רציתי להגיד לנתי שלא יקשיב אבל נתי כבר העלה את המהירות למאה עשרים ואז למאה
שלושים.

נתי

נראה אותך עכשיו, דורון. נראה מי גבר, אה!

ואז הוא ממש נצמד למכונית של דורון, ואם לא הייתי מתחילה לצעוק הם היו מתנגשים.
נתי עקף את דורון, נתי הוציא את הראש מהחלון וצעק כאילו הוא מינימום ליאונרדו די קפריו
בטיטאניק :

!!!I AM THE KING OF THE WORLD

(סוף Q)

אתם מבינים? לא ראיתי. או ראיתי והדחקתי או שראיתי וחשבתי כל פעם שמדובר במשהו חד
פעמי שלא יחזור על עצמו...

(Q – כינור לירי)

לילה אחד במדורה על החוף בנתניה, עם גיטרה ושירים נשבענו שנהיה לנצח...

נתי

את יודעת שאני הכי אוהב אותך בעולם?

דניאל

באמת?

נתי

אם אני לא מתחתן אתך ואנחנו עושים
עשרה ילדים, אל תקראי לי נתי....

דניאל

אתה סתם אומר את זה... אתה מת מעייפות.

והוא צחק ורץ למיים לבוש כולו

נתי

הנה, עכשיו אני ערני רואה? רוצה להתחתן איתי או לא?

דניאל

בטח שאני רוצה – אבל חמש עשרה ילדים – לא עשרה.

בטח, אני רצה לבקש רשות מההורים, אבא שלי ממש יקפוץ מרוב אושר!

(סוף Q)

בדרך חזרה, בארבע לפנות בוקר, כשאורלי ודורון ישנים במושב האחורי, נתי נוהג, ואני מנסה בקושי לשמור על ערנות, לא רחוק ממחלף כפר שמריהו, נתי עצם את העיניים לכמה שניות..פתאום קלטתי את זה ונגעתי בו. הוא נבהל, הסתכל עלי, שפסף את העניים וניסה להראות כאילו הכל בסדר... משהו בתוכו הזדעזע אבל הוא היה חייב להראות שליטה ולא להפגין שום חולשה. לא אמרתי כלום. לא צעקתי כדי לא להעיר את דורון ואורלי.. רק שאלתי אם הוא רוצה לעצור לשטוף פנים או שדורון יחליף אותו?

נתי

לא. אני בסדר...הכל בסדר..תכף נגיע.. מזל שהכביש ריק ..

איזה טיפשה הייתי. יכולתי פשוט להגיד לו לעצור ולרדת מהאוטו אבל משהו עצר בי... כאילו פחדתי שאם אעשה משהו כזה אני אראה הכי לא זורמת. והפחד הזה שיתק אותי. פעם קראתי באיזה ספר שלפחד זה יותר גרוע מלמות. ושבעצם כל פעם שאתה מפחד אתה מת עוד קצת... ובגלל שפחדתי – כל מה שהיה טוב – מת.

תמונה תשיעית**(דניאל מראה כל דבר שהיא אומרת) (Q – פרקשנים אנרגטיים)**

דברים שאפשר לעשות עם חבר(בן זוג) שיש לו שתי רגליים ושתי ידיים :
ללכת לסרט, לאכול במסעדה, לשחות בים, לנסוע לטייל, לטפס על הרים ולרדת מגבעות, לעבור לגור ביחד, לרקוד במסיבות, לרכב על אופניים, לקפוץ מרוב שמחה, להשתולל, להימרח על הספה ולתכנן תוכניות, לצחוק להצטלם בכל פוזה אפשרית, לעשות שק קמח, לשכב, לעשות ילדים...
לראות אותם גדלים..ולוודא שלא ייקרה להם שום דבר, לעבוד, ללכת לרופא רק שחולים בשפעת קלה, לקום בבוקר ולהודות לאלוהים שאתה בריא ושלם... לחייך. (מוציאה עיתון) לקנות עיתון ולקרוא שם על עוד מישהו שנפצע בתאונת דרכים ולהגיד 'אוי ואבוי' ולהמשיך הלאה כי מה לך ולו... (מועכת את העיתון) ולא לדעת שחיים שלמים התרסקו שם... לא להעלות בדעתך כמה זה שביר, כמה כל העולם הזה יכול להתמוטט ברגע...

(סוף Q)

תמונה עשירית

(Q – תרועת חצוצרות) שנתיים יחד! חגיגות השנתיים!

נתי התקשר מהבסיס :

נתי

מאמי, תקשיבי : (שוב נשמע "צליל מיתר") השיר שלנו.
זוכרת? את קולטת שאנחנו כבר שנתיים יחד?!

רציתי למות מרוב התרגשות, איך הוא זכר? בנים אף פעם לא זוכרים דברים כאלה...

נתי

השגתי שלושה ימים חופשה, אני חוזר מחר,
ואנחנו יורדים לאילת. בסדר, אני יודע שיש
את המסיבה גיוס של אורלי. למחרת ניסע, מתאים?

אז ב – 3.8.2009 אורלי שכרה מועדון בתל אביב, הביאה די.גיי מהטובים, דאגה לשתייה חופשית
והזמינה את כל העולם ואחותו. מאחורי כל זה הייתה רק מחשבה אחת :

אורלי

דניאל, דניאל, דניאל...אני מתגייסת אז צריך לחגוג, לא?
את המסיבה הזאת לא יישכחו, כמה פעמים אני צריכה להגיד לך?
חיים פעם אחת וצריך לנצל כל רגע..

מהרגע שהגענו נתי לא הפסיק לשתות ושתה כל מה שנפל לו ליד- בירה, וודקות, ויסקי,
קוקטילים, ובעיקר לא הפסיק לרקוד, לקפוץ ולהשתולל... (Q – מוסיקת מסיבה קצבית) גם אני
שתיתי אבל אצלי זה תמיד הסתכם בבקבוק בירה – לא משהו שיכול להפיל אותי. רקדתי איתו
אבל בשלב מסוים קרסתי.
"טוב מאמי, תרקוד, תהנה.. אבל נפרוש בקרוב... קמים מוקדם. בסדר?"

נתי

איזה מבאסת את...דווקא עכשיו? איזה מבאסת את...
טוב.. חולה עליך, שרוף עליך... מה שאת רוצה. מה שתגידי ...
אחי, תביא עוד צ'ייסר.. דורון! לחיינו...

"אתה לא תוכל לנהוג ככה – אז תפסיק... די! תן לי הבקבוק"

נתי

"יהיה בסדר, מה את בלחץ?"

נתי שטף את הפנים כמה פעמים, הרגיע אותי שהוא ערני אבל התנדנד אל המכונית.
 "אתה בטוח שאתה יכול לנהוג? כי אם אתה רוצה, אולי עדיף שאני אנהג..." (סוף Q)

נתי

מה קרה לך? כבר נהגתי יותר עייף.. הכבישים ריקים עכשיו...
 חוץ מזה- זה שתי דקות נסיעה. דברי איתי וככה אני אהיה ערני.

(Q – סאונד מכונית מתגבר עד התאונה)

אבל מהרגע שעלינו על הכביש, נתי דהר במהירות של מאה ארבעים, לא הפסיק לעקוף, לקח סיבובים חדים תוך כדי דיבורים ותכנונים :

נתי

נצא מחר מוקדם, אני בא לאסוף אותך בשבע...
 ככה ננצל יותר את הבית מלון, יש שם בריכה מדהימה..
 ארזת הכל?

בכניסה לחולון התקרבו לצומת מרומזרת, האור עמד להתחלף ואני רק אמרתי שיאט כי זה עוד מעט אדום..

נתי

יאללה, תירגע, תשמעי בדיחה שדורון סיפר לי, קרע אותי...
 בחור אחד שואל את חברה שלו: תתחנני איתי? היא אומרת
 כן בשמחה ואז הבחור שותק. אז החברה שלו שואלת אותו:
 אין לך עוד משהו לאמר? והבחור אומר לה... (Q סאונד בום חזק של התנגשות)

האור כבר התחלף לאדום אבל נתי לא עצר אלא נכנס לתוך הצומת. מצד שמאל נכנסה אל הצומת מכונית שקיבלה אור ירוק....במהירות של מאה ארבעים התנגשה המכונית שלנו במכונית השנייה שהחלה לעלות באש..ואז נהיה שקט.

(Q – סירנות)

(Q - הודעה ברדיו "קול ישראל מירושלים שלום רב השעה אחת והנה החדשות ועיקרן תחילה. תאונה קטלנית ארעה לפני כשעה בצומת חולון בהתנגשות בין שני רכבים. ממוקד מ.ד.א נמסר שבתאונה הרוג אחד ושלושה פצועים, מהם שניים קשה. אנא סעו בזהירות. ולשאר החדשות.")

תמונה אחת עשרה

דו"ח האמבולנס במקום התאונה :

מכונית ירוקה – נהג ונוסע.

דניאל הורוביץ – בת 18 – נוסעת ליד הנהג – מצב גופני נראה תקין, יד ימנית, ככל הנראה שבורה עד הכתף, יש להעביר רנטגן. לא נראית פגיעת ראש.

נתי כהן – בן 20 – נהג – שרוי בלא הכרה, ככל הנראה פגיעה גבית בעמוד השדרה. אין תגובת ידיים ורגליים.

מכונית לבנה – נהג ונוסע

רמי דיין – בן 33 – נהג – פגיעה קשה באזור הראש, כוויות בגפיים פציעות באזור האגן. בלא הכרה.

נירית דיין – בת 30 – נוסעת – פציעות ראש וגפיים, כוויה היקפית. אין דופק. 24.00 קביעת מוות.

דו"ח בית החולים כמה שעות לאחר התאונה :

דניאל הורוביץ – בת 18 – ללא פגיעות נוספות. יש צורך בחבישת היד.

נתי כהן – בן 20 – לאחר ניתוח. פגיעה שידרתית. יש להכניס מהר לניתוח נוסף.

רמי דיין – בן 33 – נהג – 02.00 – קביעת מוות ע"י רופא תורן.

תמונה שתיים עשרה

(Q – צייסר אפל, 20 שניות, מעבר)

אחרי שהעובדה על האסון הגיע לכולם ולא היה אחד שלא התייצב בחדר המיון באיכילוב – למרות שרק אני וההורים של נתי יכולנו להיכנס אליו, אחרי הטיפול הרפואי הראשוני, אחרי שני הניתוחים של נתי, אחרי מודעות האבל והלוויות של בני הזוג במכונית השניה, אחרי שהמשטרה הוציאה מסקנה ראשונה על "שיקול דעת מוטעה של הנהג כתוצאה מרמת אלכוהול גבוהה בדם" אחרי כל זה החלו ממדי האסון להתבהר... ואני פגשתי אנשים שלא תכננתי לפגוש לכבוד חגיגות השנתיים שלי ושל נתי. המראות הקשים של בית החולים.

אחרי הניתוח השני, כשנתי עוד היה חסר הכרה, ד"ר לוריא – מנהל המחלקה האורטופדית, הרופא שניתח אותו השאיר מעט מקום לתקווה :

רופא

תבינו חברים, אני לא קוסם, ופה יש לנו בחור צעיר

עם פגיעה עצבית קשה בעמוד השדרה...

כרגע אין תגובת ידיים ורגליים. אני לא יכול

להבטיח לכם דבר, זה בואו נגיד כרגע 20 אחוז סיכוי

שהוא יחזור ללכת ולזוז אבל אתם צריכים לקחת

בחשבון שנתי יהיה משותק. אבל אנחנו ננתח אותו ונעשה כל מאמץ..

אבל כשנתי חזר להכרה ויצא מחדר טראומה והועבר למחלקה האורטופדית במיטה מיוחדת, כשלגוף שלו מחוברים מכשירים, לראש מוברגים ברגים כדי לקבע, ולגרון מחובר צינור הנשמה

ולא היה בו שום דמיון ללוחם המצטיין מפעם – אז הבנתי גם בלי שאמרו לי שמצבו הרבה יותר קשה ממה שחשבתי.
אבל אחרי עוד ניתוח ועוד אחד, התאוששות ופיזיותרפיה אינטנסיבית, ד"ר לוריא ביקש לדבר עם ההורים של נתי ואיתי :

רופא

תראו רבותיי, אנחנו עכשיו אחרי ארבעה ניתוחים..
ואני לא יכול להגיד שאני אופטימי. יכול להיות שבשיקום בבית לוישטיין יהיה שינוי אבל כרגע זה נראה ללא שינוי...

(כועסת) "אני לא מבינה מה אתה אומר אדוני הרופא, אתה אומר שזהו, הוא יהיה משותק, זה מה שאתה אומר?"
לא יכול להיות! אין מצב! אני לא אתן לזה לקרות בחיים!!

נתי שכב במיטה, חסר אוניס כמו שלא ראיתי אותו מעולם - לדבר ולהקשיב זה הדבר היחידי שהוא היה מסוגל לעשות. ורק חזר דומע כולו על אותו משפט שוב ושוב :

(Q – פסנתר "צליל מיתר")

נתי

אני אפס, דניאל, חתיכת אפס, ואני מצטער..
לא הייתי צריך לנהוג ככה....
אפס דניאל, זה מה שאני.. כמו כולם.. תראי מה עשיתי לעצמי..

"לא נכון", ליטפתי אותו, " אני אוהבת אותך ואתה תבריא, אני מאמינה בזה".
אורלי חיכתה לי במסדרון וחיבקה אותי.

אורלי

דניאל, נשמה שלי, בואי לקפה, נרגיע..

"איך את אומרת אורלי? חיים פעם אחת?" ופרצתי בבכי.

(Q – ממשך עד סוף המעבר)

תמונה שלוש עשרה

כמה דברים שאפשר לעשות עם חבר משותק מהחזה ומטה :
להאכיל אותו בוקר צהרים וערב, לקרוא לאחות, לדאוג שיחליפו שקית לשתן, לנסות לעודד את אימא שלו שבוכה, להקריא לו ספר, לשים לו אוזניות של אייפוד באוזניים, לספר בדיחות, לגלח אותו, לסרק אותו, לרדת לקפיטריה ולביא לו שוקולד, להסיע אותו בכיסא הגלגלים לטיול במחלקה.... ולהיזכר כמה טוב היה לנו פעם....

(Q – פאון לאורך כל הקטע)

תמונה ארבע עשרה

בשלט שתלוי על דלת הדירה היה כתוב : 'כאן גרים בכיף רמי, נירית ושירה דיין'. על קיר חדר המדרגות עוד הייתה תלויה מודעת האבל, וצלצלתי בפעמון. אישה מבוגרת פתחה לי את הדלת :
" אני דניאל.. מהתאונה... דיברנו בטלפון ו..."

סבתא

אה, כן תיכנסי, שבי, את רוצה משהו לשתות?
בעלי תכף יחזור.. הוא... מצאת בקלות?

"אה.. כן.. אני גרה לא רחוק... כמה רחובות."

היא התיישבה בכורסא מולי. שותקת. אחר-כך שאלה מה שלום נתי?
"הוא צריך לעבור עוד ניתוח.. אז אולי.. בקרוב יעבור לשיקום בבית לוינשטיין.... אז אולי... אני רק באתי להגיד, למרות שאני יודעת.. שאני משתתפת בצערכם.. כלומר..אני רוצה לבקש.."
אל הדירה נכנסו איש מבוגר ואחריו ילדה קטנה.

סבתא

זו דניאל. מהתאונה.

הוא התיישב מולי.

"אני באתי רק.. אני משתתפת בצערכם.. אני באתי רק לבקש.. להגיד שאני מצטערת"

סבא

ומה זה יעזור שאת מצטערת? זה יחזיר לי אותם?

לא יודע למה אתם ככה החברה הצעירים.

רוצים לשכוח את עצמכם.. שותים.. נוהגים כמו משוגעים, לא חבל, תגידי? לא חבל

על הבן שלי והכלה שלי.. לא חבל על ילדה שנשארה בלי אבא ואימא..

לא חבל על החבר שלך שכל החיים היו לפניו... בשביל עוד דקה?

עוד שתיים? כואב הלב....

ישבתי שותקת עוד קצת ואז קמתי ללכת. הילדה הקטנה ניגשה אלי. מחזיקה ציור בידה.

ילדה

תראי. ציירתי אותי ואת אימא ואבא...

"אני דניאל. את שירה. בת כמה את?"

ילדה

אני בת חמש.

"שירה. איזה שם יפה. רק רציתי להגיד לך..." אבל לא ידעתי מה לומר. רק ידעתי שהילדה הזו יתומה וזה בגללינו.

תמונה חמש עשרה

רק ידעתי שבסיפור הזה שלנו, סיפור התאונה שלנו, כל התוכניות השתבשו. כי איך אומרים : אתה עושה תוכניות ואלוהים צוחק.

ההורים של נתי הפסיקו לעבוד, בייחוד אימא שלו – כי היה צריך לטפל בו. לחברים שלו, למעט דורון, היה קשה לשמור איתו על קשר בגלל המצב שלו, כי קשה היה לו לדבר ולפתח שיחה, וכל הביטחון העצמי שלו ירד. ואני? ידעתי שאני צריכה להיות שם בשבילו..

יום אחד, אחד מאותם ימים של התרוצצות במסדרונות בית החולים כדי למלא לנתי כל מחסור, אימא שלי לקחה אותי לקפה.

אימא

דניאל, אני יודעת שאת אוהבת אותו מאוד אבל אני רואה אותו...
ורואה אותך איתו. הוא עצוב, ועייף, ותלתי, וכועס, וכואב ולא רואה איש מלבדו,
כי זה המצב שלו וזה טבעי שככה, אבל את צריכה לחשוב על עצמך בסיפור הזה..
אלה החיים שאת רוצה? הרי אלו לא הולכים להיות יחסים נורמליים של בני זוג..
ככה את רוצה? את תצטרכי לקבל החלטה במוקדם ובמאוחר וכלל שתקבלי אותה
מהר זה יכאב לשניכם פחות...

"איזה החלטה? מה את אומרת לי? שאני ונתי צריכים להיפרד? איך את יכולה להגיד לי דבר כזה?"

אבל לאט לאט התחלתי לאבד כוח...

(Q – פסנתר "צליל מיתר")

"אתה לא אותו נתי שהיית." אמרתי לנתי ערב כשנשארנו לבדינו.

נתי

מה זאת אומרת? השם שלי אותו שם,
התעודת זהות אותה תעודת זהות..

"אתה יודע למה אני מתכוונת."

נתי

לא, אני לא יודע. מה את רוצה להגיד בזה?
את רוצה שניפרד? זה מה שאת רוצה...

"מה פתאום! שנינו באותה סירה, לא?"

נתי

כן, שנינו באותה סירה, רק שהסירה טובעת.

(Q – סוף) (Q – פאון מוטיב אחר)

תמונה שש עשרה

כשאת יושבת בשבת בערב, קר בחוץ וסתיו, במסדרון בית חולים ומחר בבוקר את צריכה לקום לצבא, וכשהחבר שלך שוכב בחדר ליד, כשאת יושבת במסדרון שבסופו יש דלת יציאה - רק תעשי את הצעד, יש לך המון זמן למחשבה - אפשר לומר שכל החיים שלך עוברים לנגד העיניים, את רואה את הכתובות שהיו על הקיר ואת אותות האזהרה. כשאת יושבת ככה את שואלת עצמך אם עשית מספיק כדי למנוע את כל זה, אם באמת הקשבת או חשבת בגלל גאווה שאת יודעת הכל. כשאת יושבת ככה במסדרון בית החולים, את מריצה קדימה ואחורה את הסרט שלך, את שואלת את עצמך אם כאן זה המקום שלי? אם כאן אני צריכה להיות... כשאת יושבת ככה ומסביב בני אדם ממשיכים לחיות - את מרגישה תקועה. והרצון שלך לזוז נעצר מרגשות אשמה גם כלפיו על מצבו אבל גם כלפי עצמך, ליד מיטת בית חולים, שלא ראית את זה הולך לקרות למרות ההתנהגות שלו... ליד ההגה.

מגיע לו להיות נכה מרותק כל החיים שלו לכסא גלגלים? הוא רק בן 20!!

תמונה שבעה עשרה

אתם יודעים איך מכניסים ארבעה פילים לפולקסווגן? שניים קדימה ושניים אחורה. מי נוהג? פיל שלא שותה. איך יודעים שהפילים בבית? הם לא בבית חולים.... שיפור שלי.. אני חושבת שאני אלך עכשיו...אני חושבת שאני אחזור הביתה. אתם יודעים...הפילים מחכים.
 אה...הבדיחה של נתי מהתאונה? זה הולך ככה: בחור אחד שואל את חברה שלו: תתחתני איתי?
 היא אומרת
 כן בשמחה ואז הבחור שותק. אז החברה שלו שואלת אותו:
 אין לך עוד משהו לומר? והבחור אומר לה: כבר אמרתי יותר מידי.

(Q – צליל מיתר מוקלט גאיה)

צליל מיתר**מילים ולחן: ירון כהן**

עם צליל מיתר שמתנגן
 אני חושב עלייך
 מרגיש כמה שזה עצוב
 להיות כאן בלעדייך
 לו רק היית פה
 הכל היה אחרת
 אצלי כבר כלום לא מובן
 אצלי בלב יש סדק.

תראי אותי כמו מטורף
 שרק רוצה אלייך.
 או אולי סתם בחור עיוור
 שמדמיין לו את פנייך
 וזה קשה שאת פה לא עוברת
 אל תאמרי לי שאת לכאן כבר לא חוזרת.

לא אל תוותר קבלי אותי אלייך
 כי כל יום שבא והולך הוא נצח בלעדייך
 תראי אותי כמו ילד שכואב לו
 חבקי אותי אני כבר מתמוטט פה.

בכל יום שבא והולך
 אני שוב קורא אלייך
 ומקווה שעוד תמצאי לי מקום
 בין זרועותייך
 תדעי שכאן יכול להיות אחרת
 אל תוותר עלי תאמרי שאת חוזרת.

לא אל תוותר...

C כל הזכויות שמורות לאייל נחמיאס

רח' רמז 5 רמה"ש

טלפון: 0522583909

